

VOLHARDING EN GEBED HOREN BIJ ELKAAR

Volharden in het gebed: dit valt ons vaak zwaar want waar is God als er ogenschijnlijk zo weinig verandering komt in moeilijke situaties? Hoort God wel wanneer de omstandigheden complex blijven?

Paulus schrijft aan de christenen in Kolosse in hoofdstuk 4: *'Houd sterk aan in het gebed, en wees daarin waakzaam met dankzegging,'* (vers 2). Waakzaamheid en dankbaarheid worden in een adem genoemd. Ze houden elkaar in balans, want we kunnen in de complexe wereld waarmee we te maken hebben zo overbewust zijn van allerlei vragen en problemen dat we uit het oog verliezen dat God er ook is en dat Hij ons onderscheidingsvermogen en inzicht wil geven om tot de juiste keuzes en standpunten te komen. Dankbaarheid is een expressie van vertrouwen in God die in alles nabij is en ons inzicht wil geven. Dankbaarheid wortelt in het besef wie God is en in Zijn trouw in het verleden. Ook kunnen we danken voor de beloften voor ons leven nu en de toekomst. Juist door die dankbaarheid en waakzaamheid zullen we het dagelijkse gesprek met Hem in allerlei situaties zoeken: wanneer we thuis zijn, onderweg, op ons werk en in het contact met mensen. Het leidt ons tot volhardend gebed

Volharding

Gebed is veelomvattend, dus ook het volhardende gebed voor allerlei zaken.

Bijvoorbeeld gebed voor Gods werk in deze wereld.

Paulus schrijft hierover in Kolossenzen 4:2-4: *'Houd sterk aan in het gebed, en wees daarin waakzaam met dankzegging. Bid meteen ook voor ons dat God voor ons de deur van het Woord opent, om van het geheimenis van Christus te spreken, om welke oorzaak ik ook gebonden ben, opdat ik dit geheimenis mag openbaren zoals ik erover moet spreken.'*

Bij het volhardende gebed hoort ook het gebed om wijsheid. In de verzen 5-6 schrijft Paulus: *'Wandel met wijsheid bij hen die buiten zijn, en buit de geschikte tijd uit. Laat uw woord altijd aangenaam zijn, met zout smakelijk gemaakt, opdat u weet hoe u iedereen moet antwoorden.'*

Nog een ander aspect waarvoor volhardend gebed gevraagd wordt: gebed om eenheid van Gods volk. Vlak voordat Jezus terugging naar Zijn Vader bad Hij heel gericht om deze eenheid.

'...opdat zij allen één zullen zijn, zoals U, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zullen zijn, opdat de wereld zal geloven dat U Mij gezonden hebt.' (Johannes 17:21).

Belemmeringen

Waakzaamheid houdt ook in dat we alert zijn op belemmeringen die gebedsverhoring in de weg kunnen staan. Petrus waarschuwt gelovigen in 1 Petrus 3:7 bijvoorbeeld voor de belemmering van verwaarlozing van de huwelijksrelatie. *'Evenzo, mannen, woon met begrip met haar samen; geef de vrouw, als de zwakkere, haar eer; u bent immers ook mede-erfgenamen van de genade van het eeuwige leven; opdat uw gebeden niet verhinderd worden.'*

En in Efeze 3:7 zegt Paulus dat we onze kinderen niet moeten verbitteren, dat we wijs moeten zijn in de omgang met hen. Volhardend gebed omvat dus ook onze relaties, de mensen om ons heen en onze verantwoordelijkheid voor hen.

Een vader die na de scheiding zijn kinderen niet meer ziet, en daar intens verdriet om heen, klampt zich vast aan de belofte dat God gebeden hoort, dus ook zijn gebed voor de kinderen.

Hij zegt: 'Voor mij is er hoop in het gebed. Ook al zie ik nog geen resultaten, toch vertrouw ik erop dat God iets met mijn gebed voor hen doet. Ik wil geloven dat – waar mijn kinderen mij nog afwijzen – God iets doet met mijn liefde voor hen...' Deze vader spiegelt zich in zijn verdriet aan de hemelse Vader die, denkend aan de gelijkenis van de verloren zoon uit Lukas 15, vertrouwend op de uitkijk staat en zijn kinderen niet vergeet en op terugkeer wacht.

Nood om ons heen

Toen Jezus de dorpen en steden langsging en de mensen zag: '*...was Hij innerlijk met ontferming bewogen over hen, omdat zij vermoeid en verstrooid waren, zoals schapen die geen herder hebben.*' (Mattheüs 9:35). Jezus ziet de nood en loopt er niet voor weg. Wel toont Hij naast Zijn betrokkenheid een weg die van groot belang is: *De oogst is wel groot, maar er zijn weinig arbeiders. Bid daarom tot de Heere van de oogst dat Hij arbeiders in Zijn oogst uitzendt.* (verzen 37-38).

God wil dat we volhardend bidden voor mensen die aan de nood om hen heen schijnen voorbij te gaan en die zicht moeten krijgen op wat Hij door hen heen wil en kan doen. Mensen die zich beschikbaar willen stellen voor Gods werk en hun mogelijkheden en gaven in dienst stellen van hun Heer.

Oefening

Gebed is een geestelijke oefening in vertrouwen in God en Zijn voorziening. Ook worden we in gebed geoefend om in afhankelijkheid en overgave onze levenssituatie en opdracht te aanvaarden. Juist wanneer het ons tegenzit en situaties donker zijn. Gebed betekent dat we God volhardend mogen aanroepen in het vertrouwen dat Hij hoort en ons nabij is. Gebed kan zo een vormende kracht in ons leven worden, waarbij we ons leren spiegelen aan wie God is: barmhartig en genadig, geduldig, vol van goedheid en trouw (Exodus 34:6).

In het gebed wil God ons tot mensen maken die volhardend worden in liefde, trouw, geduld, moed en goedheid. Mensen die op de weg van volharding meer en meer omgevormd worden tot beeld dragers van God.

Bijbelleessuggestie:

Johannes 17

Om over na te denken / gespreksvragen:

1. Wat is mijn ervaring als ik nadenk over de praktijk van volhardend gebed?
2. Hoe verhouden waakzaamheid en dankbaarheid zich tot elkaar?

Tekst: Marleen Ramaker © 2006 St. Bijbel, Media & Samenleving
